

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: פלונית

נגד

הנתבעים: 1. אלמוני
2. אלמונית

פסק דין

לפני בימ"ש תובענה שהגישה גנת נגד הורים לילד בגן לשון הרע ופגיעה בפרטיות.

כתב התביעה

1. התובעת, (להלן: "הגנת"), טענה בכתב התביעה שהוגש ביום 11.9.17 כי הנתבעים, הורי ילד בגן, (להלן: "ההורים" ו"הבן"), הוציאו דיבתה רעה והאב פגע בפרטיותה וביקשה לחייב אותם לשלם לה פיצוי בסך של 280,000 ₪ וכן ביקשה מתן צווי עשה נגדם.

איסור פרסום

2. הגנת ביקשה לאסור פרסום שמה ולנהל התובענה בדלתיים סגורות. ביום 12.9.17 (כבוד סגנית הנשיא מיכאלי לוי) נתנה צו ארעי כמבוקש.

כתב הגנה

3. לאחר קבלת מספר ארכות, הוגש ביום 5.12.17 כתב הגנה. ההורים טענו כי מדובר בתביעת השתקה ועמדו על טענתם כי בנם הוטרד מינית בגן.

כתב תשובה

4. הגנת טענה בכתב התשובה שהוגש ביום 15.1.18 כי ההורים לא פעלו בתם לב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

הדיון הראשון

5. ביום 22.2.18 התקיים הדיון הראשון. זאת, לאחר שבימ"ש דחה בקשת הגנת לדחות מועד הדיון והורה על הקדמתו. בימ"ש קבע לוח זמנים למיצוי הליכים מקדמיים. לאחר הדיון, בימ"ש קבע כי הדיון יימשך בדלתיים סגורות.

הגשת ראיות

6. ביום 15.4.18 בימ"ש קבע כי מוצו הליכים מקדמים ונתן צו להגשת ראיות. התובעת הגישה ראיותיה ביום 14.5.18. ההורים הגישו ראיותיהם ביום 18.10.18 לאחר שקיבלו מספר ארכות ואף הוזהרו כי אם לא יגישו ראיותיהם יינתן נגדם פסק דין.

הדיון השני

7. ביום 2.12.18 התקיים הדיון השני. הגנת הודיעה כי אינה עומדת על בקשתה למחיקת סעיפים מתצהירי ההורים. בימ"ש קצב להורים פרק זמן להגיש בקשה להעיד בנם. לאחר הדיון, ההורים הודיעו כי מוותרים על העדת בנם.

הדיון השלישי

8. ביום 3.1.19 התקיים הדיון השלישי. בימ"ש קבע מועדים לשמיעת ראיות, סדר חקירות וזמני חקירה. לאחר הדיון, בימ"ש קיבל בקשת ההורים להקליט שמיעת הראיות. כמו כן, בימ"ש דן בבקשה של ההורים לדחות מועד שמיעת עדות עדה מטעמם וקבע שיתן החלטה בדיון.

הדיון הרביעי

9. ביום 22.5.19 התקיים הדיון הרביעי. הדיון עסק אך ורק בתאום מועדי שמיעת ראיות חדשים. זאת, מכיוון שסמוך לשמיעת הראיות שהייתה קבועה ליום 21.5 בימ"ש ביטל הדיון, לבקשת ההורים מטעמים בריאותיים, וכן ביטל שמיעת הראיות שנקבעה ליום 22.5.19 מאותם טעמים. הפרוטוקול משקף ניסיון של בימ"ש לקבוע מועדים מוקדמים והתנגדות שני הצדדים למועדים שונים שהציע בימ"ש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

בקשה לקביעת מועד דיון נוסף

10. לאחר הדיון שזומן במיוחד לצורך תאום מועד חדש לשמיעת הראיות, הגנת ביקשה לקבוע מועד נוסף, שני, בטענה שהמועד שנקבע אינו מתאים לעדה מטעמה. ביום 18.1.19 בימ"ש קבע מועד נוסף לשמיעת העדה. לאחר שבימ"ש קבע מועד דיון נוסף, ההורים ביקשו לקבוע מועד שלישי לצורך שמיעת עדיהם.

הדיון החמישי

11. ביום 5.11.19 התקיים הדיון החמישי. בתחילת הדיון, בימ"ש קיבל בקשת ההורים וקבע מועד שלישי לשמיעת הראיות. עוד לפני הדיון, הגנת הודיעה כי אינה חשה בטוב. לכן, בתום חקירת העד מטעמה נערך דיון ארוך, בדיוק כמו בדיון הקודם, אך ורק לצורך תאום מועדי שמיעת ראיות מוקדמים ככל האפשר. שוב הפרוטוקול משקף, התנגדות חוזרת ונשנית ע"י שני הצדדים למועדים שמציע בימ"ש. לבסוף, לאחר מאמץ רב, נקבעו שלושה מועדים נוספים.

הדיון השישי

12. ביום 1.1.20 התקיים הדיון השישי. זאת לאחר שהדיון שנקבע ליום 30.12 בוטל, הפעם לבקשת הגנת, מטעמים בריאותיים. סמוך למועד הדיון, ההורים טענו כי יש לבטל שמיעת הראיות שכן לב"כ קבועה ישיבת בוררות וכן משום ששוב התובעת מבקשת אף היא לדחות מועד הדיון עקב טעמים בריאותיים. לא זו אף זו, התובעת ביקשה לדחות שמיעת עדותה שנקבעה ליום 27.1 עקב שהותה בחו"ל. בימ"ש דחה הבקשה. לאחר הדיון, התובעת שבה וביקשה לדחות מועד שמיעת עדותה, ומכיוון שהפעם הצדדים השכילו להציע מועדים קרובים, בימ"ש נעתר.

הדיון השביעי

13. ביום 27.1.20 התקיים הדיון השביעי. שוב לא נשמעו ראיות, הפעם לבקשת ההורים, מטעמים אישיים.

הדיון השמיני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

14. ביום 4.2.20 התקיים הדיון השמיני. בימ"ש דחה עובר למועד הדיון בקשת ההורים לדחות חקירתם וקבע שעל אחד מהם להתייצב לחקירתו. נחקרו מ', עדה מטעם הגנת, הגנת והאם.

הדיון התשיעי

15. ביום 24.2.20 התקיים הדיון התשיעי. נחקר האב והעדה גבי מיכל רסניק מטעם ההורים. בימ"ש חושף שמה המלא של העדה מכיוון שהתברר שאין לה קשר ישיר לתובענה ואין בחשיפת שמה כדי לחשוף פרטי הגנת, ההורים, או הבן. לאחר הדיון בימ"ש הורה לצדדים להגיש סיכומיהם.

דחיית בקשה להוספת ראיה ולתיקון הפרוטוקול

16. בימ"ש דחה ביום 23.3.20 בקשת ההורים להגיש סקירה שהוכנה בכנסת בעניין התעללויות בגני ילדים וביום 5.4.20 דחה בקשת הגנת לתיקון הפרוטוקול. בימ"ש קבע כי ייתן בפסק הדין החלטה בבקשת ההורים לחייב הגנת בהוצאות בגין הגשת הבקשה.

הגשת סיכומים

17. הגנת הגישה סיכומיה ביום 15.5.20, ההורים ביום 3.8.20 וסיכומי תשובה הוגשו ביום 13.8.20.

מתן מענה לשאלות בימ"ש

18. בימ"ש קבע דיון לצורך מתן מענה לשאלותיו. אולם, שוב הוגשו בקשות דחיה ולכן בימ"ש ביקש וקיבל המענה בכתב.

דיון והכרעה

19. על בימ"ש לקבוע אם ההורים עוללו כלפי הגנת בגין הוצאת לשון הרע ופגיעה בפרטיות ואם כן, מה הוא סכום הפיצוי.

גרסת הגנת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

20. הגנת טענה בכתב התביעה כי היא מנהלת גן הממוקם בתל-אביב וכי הנתבעים הם הורים לבן ששהה בגן. ביום 11.2.17 (בשעה 9:45 בבוקר) שלחה האם הודעה בדואר מקוון מכפישה וזדונית אל מי ששימשה כנציגת ועד ההורים בגן (להלן: "הנציגה").

בעקבות זאת נשלח לאם מכתב התראה, במסגרתו נדרשה לפרסם הודעת תיקון והתנצלות ולפצות את הגנת.

תשובת ב"כ ההורים מלמדת כי האם (לשיטתה) "הסיקה" את הדברים מדברים שאמר לה בנה, אולם תחת לברר את הדברים באופן ענייני ומידתי, בחרו ההורים לפגוע פגיעה מרה בגנת, לקבוע עובדתית כי המדובר בפדופילית, כפדופילית סדרתית, לדרוש את פיטוריה ולהשפילה באופן הקשה ביותר האפשרי.

הגנת טענה כי הוצאת לשון הרע על פי **חוק איסור לשון הרע התשכ"ה - 1965** (להלן: "**חוק לשון הרע**") ע"י ההורים נעשתה בכוונת מכוון להוציא דיבתה רעה, לפגוע בה, ולייחס לה כזב עובדות שאין בהן ממש, המטילות בה דופי משמעותי.

הגנת הוסיפה וטענה כי הפרסום השני מהווה פגיעה בפרטיות כהגדרתו בסעיף 2(4) **לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981**, (להלן: "**חוק הפרטיות**") שכן המדובר בפרסום תצלום שלה ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילה או לבזותה.

גרסת ההורים

21. ההורים טענו בכתב ההגנה כי תחת ידי הגנת עוברים פעוטות רבים, ובנם יצא מצולק מהגן על רקע טענות להטרדה מינית קשה ופדופילית, התעללות מינית ונפשית קשה. הגנת הגישה תביעה זו כדי להשתיק אותם כהורי הקטין המודאגים, שנאלצו להעבירו לגן אחר באופן מידי, להשקיע בטיפול פסיכולוגי בבנם, להתלונן במשטרה ולספוג גם תלונת משטרה נגדית.

ההורים טענו כי עשו את הדבר היחיד שהיה ביכולתם לעשות: לפנות למשטרה בגין תלונת בנם הקטין ולברר עם ראש ועד ההורים בגן ועם הורה נוסף, האם היו עוד הורים שהתלוננו על מעשים דומים.

עוד טענו שהבעיה בתביעה מורכבת יותר, כי היא מבקשת לחסום את דרכם של זוג הורים פגועים, מיואשים, מתוסכלים ומפוחדים מלברר מה בדיוק עשתה הגנת לבנם הקטין, כיצד מתנהל הגן שלה, מהו קשר השתיקה בגן, מדוע הורים חשים מאוימים כמו ילדיהם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

הקטינים, ומדוע עליהם לא רק לדאוג לטיפול פסיכולוגי לבנם, כי אם גם להתעסק בתביעת השתקה זו.

ההורים טענו שהגנת המשיכה לרדוף אותם ובנם הקטין: לא רק בתלונה במשטרה, ולא רק בתביעה זו, אלא גם בבירורים שערכה אודות השתלבות הקטין במסגרות הבאות – בחוגים אליהם הלך (לאחר ששאבה אודותיהם מידע מהאב), בהסתת יתר ההורים נגדם, דבר שגרר אצלם צורך לעזוב את ביתם ושכונתם.

ההורים טענו לאמת הפרסום ופרסום בתום הלב.

מכתב האם - האם כולל פרסום לשון הרע ?

22. כאמור לעיל, האם שלחה בדואר מקוון מכתב לנציגה שהגנת טענה כי תוכנו מהווה לשון הרע.

23. סעיף 1 לחוק לשון הרע קובע ש"לשון הרע" היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
  - (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
  - (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
  - (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;
- בסעיף זה "אדם" – יחיד או תאגיד;
"מוגבלות" – לקות פיסית, נפשית או שכלית, לרבות קוגניטיבית, קבועה או זמנית."

24. הגנת טענה כי במסגרת המכתב ששלחה האם היא הטיחה בה, בין היתר, כלהלן:
"היי (שמה הפרטי של הנציגה- ע.ה.), בהיותך נציגת ועד ההורים בגן אני פונה אליך בעניין התנהגות חריגה מאוד של צוות הגן בראשות (שמה הפרטי של הגנת – ע.ה.) כלפי ילדים בגן. נודע לי משיחות עם הורים וילדים בגן כי בימים האחרונים מספר ילדים נקשרו לספסל בגן במשך כמה שעות ע"י הגנת, הגנת התפשטה לפני מספר ילדים בשירותי הגן ודרשה מהם להתפשט לגמרי לפני ואף נגעה בהם, נשות הצוות הורו לילדים להתפשט ולהסתובב עירומים בגן, נשות הצוות הרביצו לשני ילדים על מנת להענישם, הגנת כינתה ילדים בכינויים מעליבים כגון מפלצת, נשות הצוות ביקשו מילדים לחול על הרצפה, הגנת איימה על ילדים שאם ישפכו חול, לא יראו את אימא ואבא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

צוות הגן הנחה ילדים לא לספר להורים, לשקר לגבי אירועים בגן, ואמרו לילדים על מעשים כגון הנ"ל שהם מותרים. כמו כן, התברר לי כי בדרך קבע ילדים בגן יושבים בעונש משום שלא סידרו וניקו את הגן. אני לא מסוגלת לשתוק למעשים ולא יכולה יותר שבני ייחשף לדברים כאלה. לכן החלטנו לעזוב את הגן. הטיפול בצוות הגן מועבר לגורמים הממונים עליהן. אני סבורה כי יש לדרוש את פיטוריהן של נשות הצוות לאלתר. (שמה הפרטי של האם ומספר טלפון נייד – ע.ה.)."

25. המכתב מייחס ל"גננת" באופן אישי ולצוות הגן שהגננת עומדת בראשו, שורה של מעשים חמורים ביותר כלהלן:

26. האם מייחסת לגננת על יסוד מידע שהגיע לידיעתה "משיחות עם הורים וילדים בגן", "קשירה של ילדים לספסל במשך כמה שעות", התפשטות "לפני מספר ילדים בשירותי הגן" ודרישה מהילדים "להתפשט לגמרי לפניה" וחמור מכל "ואף נגעה בהם".

27. כמו כן, האם ייחסה לגננת כינוי "ילדים בכינויים מעליבים כגון מפלצת" וטענה ש"אימה על ילדים שאם ישפכו חול, לא יראו את אימא ואבא".

28. האם ייחסה לצוות הגן מתן הוראה "לילדים להתפשט ולהסתובב עירומים בגן, נשות הצוות הרביצו לשני ילדים על מנת להענישם" וכך "ביקשו מילדים לזחול על הרצפה" ו"הנחה ילדים לא לספר להורים, לשקר לגבי אירועים בגן, ואמרו לילדים על מעשים כגון הנ"ל שהם מותרים".

29. האם טענה ש"התברר לי כי בדרך קבע ילדים בגן יושבים בעונש משום שלא סידרו וניקו את הגן".

30. הדברים שייחסה האם לגננת באופן אישי וכמי שעומדת בראש צוות הגן, מבססים לכאורה ביצוע עבירות חמורות ביותר כלפי קטינים, במסגרת עבודתה, ומכאן שנכנסים לגדר שלוש החלופות הראשונות בסעיף 1 לחוק לשון הרע, כאשר די היה שייכנסו לגדר אחת מהחלופות.

31. לכן, בימ"ש קובע כי המכתב כולל לשון הרע.

האם פרסמה לשון הרע ?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

32. סעיף 2 לחוק לשון הרע קובע אופן הפרסום של לשון הרע כלהלן:

2" (א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:

(1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע.

3. אין נפקא מינה אם לשון הרע הובעה במישרין ובשלמות, או אם היא והתייחסותה לאדם הטוען שנפגע בה משתמעות מן הפרסום או מנסיבות חיצוניות, או מקצתן מזה ומקצתן מזה."

33. האם אישרה כי היא כתבה המכתב ושלחה אותו לנציגה, שאינה הנפגעת, ואין חולק שהוא הגיע לידיעת הנציגה.

האם פרסמה לשון הרע

34. אשר על כן, בימ"ש קובע כי הגננת הוכיחה שהאם פרסמה לשון הרע כלפיה ועל פי חוק לשון הרע כעת עובר נטל הבאת הראיות והשכנוע אל האם לענין ההגנות הקבועות בחוק לשון הרע.

טענות האם להתקיימות הגנות

35. האם טענה להתקיימות מספר הגנות.

הגנת אמת בפרסום

36. סעיף 14 לחוק לשון הרע קובע כלהלן:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."

37. ההורים טענו בכתב ההגנה כי גם במועד הגשתו הם עומדים מאחורי הדברים שנכתבו אודות הגננת ואודות הגן וסבורים עד ל"רגעים אלו" כי עסקינן בגן שלא נעשה בו פיקוח ראוי על הילדים, כזה שסכנה להשאיר בו את הילדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

38. במסגרת כתב ההגנה, ההורים הרחיבו היריעה והוסיפו טענות עובדתיות לכאורה נוספות שלא הופיעו במכתב.

39. ההורים טענו כי כבר בחודש הראשון בגן, הבן סיפר בבית ש"כשכל הילדים בחצר ילדים שמתנהגים לא יפה בחצר הסייעות שנמצאות בחצר מכניסות אותם לתוך הגן להיות עם (שמה הפרטי של הגננת – ע.ה.) הגננת בעונש".

40. לאחר סיום שמיעת הראיות, התברר שאין לפני בימ"ש ראייה המבססת מי מטענות ההורים לגבי הגננת או הצוות. זאת מכיוון שההורים וויתרו, כאמור לעיל, על העדת הבן ולא העידו אחר ששמע הדברים, או ראה הדברים במו אזניו או עיניו.

41. כאמור לעיל, הגננת הכחישה הטענות נגדה ומצאה לשלוח מכתב התראה, להגיש כתב תביעה וכתב תשובה ותצהיר בו חזרה והכחישה הדברים וגם בחקירתה עמדה על הכחשת כל הטענות נגדה. כמו כן, הגישה תלונה למשטרה.

42. ההורים העלו טענה שלא הופיעה במכתב ולכאורה אמורה לבסס הטענות נגד הגננת שהופיעו במכתב. הם טענו שהבן הגיע לגן גמול מזה שנתיים מעשיית צרכים, היה לו "פספוס" בשבוע הראשון. הסייעת הסבירה ש"לקח הרבה מאד זמן עד שהגיעו לשירותים". הבן אמר ש"הדלת מהחצר לגן הייתה נעולה ואי אפשר היה להיכנס לגן ובגלל זה ברח לי בחצר". אז גם סיפר כי כאשר הילדים משחקים בחצר הסייעות נמצאות איתם והגננת נמצאת בתוך הגן. ילדים שמתנהגים לא יפה, הסייעות מכניסות אותם לגן לגננת.

43. ההורים טענו שנושא הדלת הנעולה בחצר הגן כאשר הילדים משחקים בחצר, עלה מספר פעמים בשיחות על הגן. גם הבן חווה זאת פעם אחת, כש"ננעל" בחוץ. בהמשך, נשלחה הודעה כללית מהגננת לכלל ההורים לגבי "נסיגה" אצל כלל הילדים בעניין עשיית הצרכים.

44. בעמוד 83 נשאלה הגננת לגבי הדלת הנעולה כאשר הילדים משחקים בחוץ וענתה ש"ב-99 אחוז מהמקרים המפת- היינו פותחים, הן פותחות את הדלת".

45. כמו כן, נשאלה כיצד הענישה ילד שלא התנהג יפה וענתה שהעונש תלוי בנסיבות והדגימה משורה 21 לגבי אלימות בין ילדים שלצורך הפרדה הכניסו הילדים המעורבים בקטטה בחצר לתוך המבנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

46. במהלך חקירת הגנת הוגשו באמצעותה נגנת 3 ונגנת 4. ההורים טענו שמכתבים אלה מוכיחים טענתם שהגנת פנתה להורים בעניין רגרסיה. הגנת טענה בעמ' 88 שמתוכן המכתבים לא עולה שהילדים ברגרסיה.

47. הטענה לעניין הנסיגה בגמילה מהרטבה, מבוססת על עדות ההורים, אך מצופה היה כי תסתמך על עדות בעל מקצוע שיאשר אותה.

48. אולם, גם אם בימ"ש יקבל את הטענה לעניין הנסיגה, אין בה כדי לבסס טענה לקשר סיבתי בין הנסיגה ובין המעשים החמורים המיוחסים לגנת או לצוות בראשותה ובאחריותה.

49. מחקירתה הנגדית של התובעת עלה שהיא נשאלה לגבי סוגיות שונות שהתרחשו לאחר הפרסום, וכן האם אין זה הגיוני בעיני הגנת שהאם תהיה מוטרדת מהרגרסיה (ראו בעמ' 58) ולכן בעמ' 59 בימ"ש מצא להעיר לב"כ ההורים שלנוכח קציבת זמן החקירה עליו להביא בחשבון שלא שאל ולו שאלה אחת לגבי הטענות העובדתיות שההורים ייחסו לגנת באופן אישי וכאחראית על הצוות.

50. גם לאחר אותה הערה, הגנת נשאלה (ראו בעמ' 61) מדוע סבורה שהטענות העובדתיות מופנות אליה ולא כלפי אחרים ומדוע במשטרה הזכירה טענות כלפיה שלטענת ההורים הם לא העלו אותן (ראו בעמ' 63).

51. הגנת אישרה כי ביקשה בחקירה "להוריד חולצה כדי להראות קעקועים" והמשטרה ביצעה הבדיקה (ראו בעמוד 65). בעמ' 89 שוב נדרשה לעניין טענת הבן בחקירה במשטרה שראה קעקוע והשיבה שאין לה קעקוע בישבן ולכן לא יודעת "מאיפה הוא אומר את זה". לשאלת בימ"ש השיבה בעמוד 90 בשורה 4 שהבן טען בחקירתו כי יש לה קעקוע של פיל אך אין לה קעקוע של פיל. הגנת הסבירה משורה 19 כי יכול להיות שהבן ראה על גופה קעקועים במקום שאינו מוצנע כשהייתה עם גופיה.

52. לאחר מכן, נשאלה לגבי כניסת הורים לגן ונשאלה אם יש דרך בהעדר כניסה של הורים ומצלמות לדעת מה קורה בגן. בימ"ש התרשם מקו החקירה מעמ' 66 שההורים בדעה שעל הגנת להוכיח שלא ביצעה המעשים החמורים שהם מייחסים לה, או ששוב זנחו הניסיון להוכיח לבימ"ש כי מעשים אלה התרחשו ושבו להתמקד בטענה כי על הנתבעת להבין התנהלות ההורים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

53. לאחר מכן, בעמ' 68 הגנת נשאלה על עמדת ההורים לפיה החקירה של המשטרה לא הייתה ממצה.

54. בעמוד 69 העידה כי לא זוכרת שהתלוננו נגדה על דיבור ציני, ולא עומתה עם תלונה נוספת נגדה מעבר לתלונת ההורים.

55. לאחר מכן, שוב נשאלה לגבי אירועים שהתרחשו לאחר הפרסום כגון עצומת התמיכה בה.

56. בעמ' 70, נשאלה מדוע לא הזמינה מי מההורים כדי להעיד לטובתה. שוב בימ"ש התרשם שההורים טועים לסבור שהגנת אמורה להוכיח כי לא ביצעה המעשים החמורים שהאם ייחסה לה, על אף שלא הוצגה ראיה אחת המבססת הטענה כי עשתה אותם. אולם, גם הטענה שהגנת לא העידה מי מטעמה אינה נכונה. הגנת זימנה עד מטעמה. העד העיד לגבי קבלת המסרון מהאב, אך במהלך חקירתו שלל תוכן הפרסומים נגד הגנת.

57. רק בעמוד 71 הואילו ההורים לעמת לראשונה הגנת עם גרסת הבן בחקירה במשטרה. הגנת הסבירה את גרסת הבן בכך שעולם ילדים בגילו של הבן הוא "עולם של תוכן דמיוני" ועמדה על כך שדברי הבן במשטרה היו "סיפורים דמיוניים" וכך גם בעמוד 72 טענה בשורה 21 "שהדברים לא היו ולא נבראו".

58. כאן המקום לציין הערת ב"כ הגנת בעמוד 72 לפיה לא התקבל תמלול מחקירת הבן ולכן אין לקבל הציטוטים מהחקירה כעובדה.

59. בעמוד 73 הגנת נשאלה כיצד מסבירה שהנציגה אמרה בחקירתה במשטרה שהבן שלה התלונן על קשירות כעונש ולכן ענתה למכתב ששלחה אליה האם "יש דברים בגו". הגנת שבה וטענה משורה 7 כי הילדים "חיים בעולם דמיוני" וכי הדברים קשורים לעובדה שהילדים "משחקים בחצר עם חבלים" והשיבה לשאלת בימ"ש בשורה 15 שלא מדובר ב"קשירות של אחד של השני, לא התעסקנו בקשירות, התעסקנו בעשייה של קשירות, עשייה של קשירות".

60. בשלב זה, בעמ' 74, שוב נשאלה איך "אמא צריכה להתנהג" ולנוכח טרוניית הגנת בעניין זה, בימ"ש נאלץ להעיר שהשאלה חוזרת על עצמה פעם אחר פעם והציע "לשאול שאלות אחרות בנושאים אחרים".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

61. גם בהמשך החקירה, הגנת נשאלה לגבי אירועים שהתרחשו לאחר הפרסום. הגנת דחתה בעמ' 75 הטענה כי הייתה אצלה תחלופה גדולה של סייעות וגם בעניין זה לא עומתה עם מספרים. שוב, ההורים טענו כי היה על הגנת להעיד הסייעות, והעדה טענה ובצדק, "כי אני לא צריכה להוכיח את חפותי פה".

62. בעמוד 77 ההורים החלו לשאול על התנהלות הגנת כלפי הבן. הגנת דחתה הטענה שהגיבה בלעג לפניית של האם בעניינים אחרים שאינם חלק מהטענות המיוחסות לגנת במכתב האם. היא אישרה כי הציעה לאם שהיא תבקר בביתם והסבירה כי ההצעה נבעה מפער בין תיאור האם מצב הבן ובין התרשמות הגנת מהבן בגן לפיה יש "לחבר אותו בין ילדים אחרים בגן" ורצונה באמצעות הביקור "להתקרב לילד הזה יותר" (ראו בעמ' 78 בשורה 11).

63. בעמ' 78 נדרשה להגיב לטענה שילד שכונה על ידי ב"כ ההורים בשמות שונים התלונן שהסייעת א' סתרה לו והשיבה בשורה 20 "אני לא יודעת מזה". לאחר מכן נשאלה אם "יכול להיות שאת גרדת בחוזקה לילד אחר" וענתה בשלילה.

64. בעמ' 79 נשאלה אם הילד א' "הוכנס למקלט הגן ונשאר שם לבד" והשיבה שלא יודעת על זה ולשאלה אם יש עוד דברים שיתכן שאינה יודעת עליהם השיבה "במידה ואני לא נמצאת באותו יום ולא עדכנו אותי זה יכול לקרות לצערי, כן". בעמ' 90 שוב נשאלה על המקלט והשיבה "לפעמים היינו עושים פעילויות במקלט". אולם, הדגישה שלא הייתה עם הבן לבד במקלט.

65. כשנשאלה אם איימה על ילדי הגן שמי שישפוך חול לא יראה את הוריו השיבה בשורה 9 "לא, אין מצב!" ובשורה 15 הכחישה שאמרה דברים מעליבים על הילדים.

66. בעמוד 80 הכחישה משורה 3 כי הענישה ילדים בישיבה על הספסל. בעמוד 81 טענה כי בדקה הטענה לקשירות עם כל אנשי הצוות ועמדה משורה 12 על כך שמלמדת הילדים "לקשור, אני חושפת אותם לקשירות, לפעולות מוטוריות" וזאת כדי "לאמן אותם על מנת שבגיל 4-5 יהיה להם יותר קל".

67. בעמוד 82 הכחישה כי התפשטה בפני ילדי הגן או שהתבקשו להסתובב ערומים, או "נגיעה מתחת לבגדים" והסבירה משורה 17 כי לפעמים אני מחליפה לילדים בגדים, לפעמים אני עוזרת להם בשירותים, לפעמים הם נפצעים, צריך להחליף להם. אבל בין נגיעה של עזרה לקטין לבין פגיעה מינית בקטין יש הבדל שמיים וארץ ואני מעולם לא פגעת באף ילד שהיה תחתי במשך כל שנותיי".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

68. כמו כן נשאלה אם היה "סוד בגן שכאילו הולכים עם (שם הגנת - ע.ה.) לשירותים של הצוות" והכחישה.

69. בעמוד 88 נשאלה אם זוכרת שהאם התלוננה שהבן מרבה להגיד את המילים "תחת" וכו' ואם יש משהוא שמאיים על הבן והשיבה שאינה זוכרת ושבה ואישרה כי המליצה לאם לבדוק הבן על ידי רופא התפתחותי או פסיכולוגי.

70. בעמוד 89 נשאלה אם אי אפשר להגיד ש"משהוא רע" קורה לילד וענתה שאם קורה משהו רע "זה יכול להיות קשור למלא דברים" ולכן המליצה על קיום הבדיקה.

71. בעמוד 91 נשאלה אם יודעת להסביר מדוע הבן מדבר על חיטוט בישבן וביטויים דומים והשיבה ש"אני לא מלמדת שיח כזה בגן" וכי אינה יודעת כאשר הבן אינו בגן "איפה הוא נחשף ומול מי הוא נחשף".

72. הגנת לא נחקרה על טענות נוספות שהוטחו בה על ידי ההורים לפיהן הבן התלונן רבות על כך שהגנת "חופרת לו במוח" וכי הוא תיאר כיצד היא מוציאה לו חלקים מהמוח מהמקום וניסה להדגים זאת בתנועות.

73. הגנת גם לא נחקרה על הטענה שערב אחד לפני השינה סיפר לאם שהגנת אמרה לו שלא יבוא יותר לגן כי לא רצה לסדר את הצעצועים בחצר ולכן נענש בישיבה על הספסל עם עוד ילדים שלא רצו לעשות זאת, וכשאמר שכואב לו, נאמר לו שאם כואב לו, שלא יבוא לגן.

74. הגנת גם לא נחקרה על הטענה שבפעם אחרת אמר ש"הוא מאוד כועס על (שמה הפרטי של הגנת - ע.ה.) הגנת שמענישה אותו כל הזמן למרות שלא עשה שום דבר רע ושהיא זאת שצריכה להיות בעונש".

75. ספק אם הטענה על "חפירה" מסייעת להוכיח הטענות על מעשים חמורים של הגנת, וכך גם לגבי הטענה לגבי ענישה "בישיבה על ספסל", כאשר לא כוללת פרק הזמן של הענישה לכאורה וקשה להעריך אם מדובר על נסיבות שחייבו ישיבה על הספסל או "עונש".

76. הגנת הכחישה בכתב הגנתה הדברים לרבות לעניין הטענה שאמרה לבן שאם כואב לו אז שלא יבוא לגן.

77. גם בעניין זה, לפני בימ"ש טענות המבוססות על עדות שמיעה בלבד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

78. ההורים טענו כי הגננת, מצידה, "איבחנה" את הקטין מלכתחילה כ"תעלומה מבחינתה". זאת, עוד במסגרת שיחות אישיות שנערכו בימים 9-10/1/17. לגרסתם, היא טענה כי הקטין "סגור" ו"לא עושה שום דבר בגן". אבחון זה היה מוזר, לטענתם, כי הקטין התנהג בבית כרגיל ואישיותו בבית הייתה קורנת וחברותית (גם בגן השעשועים ובכל מקום אחר היה נחשב כילד חברותי, משתף, סקרן, פעלתן ושמח). האב בדק פעם את הדברים בעצמו ועקב במבטו אחר הקטין לאחר שנכנס לגן, ומצא אותו משחק עם שני קטינים אחרים בחופשיות. דומה היה כי הגננת מציירת, מסיבותיה שלה, אופי שונה לקטין מזה שהיה.

79. עוד טענו שהניסיון להציג את הקטין כ"בעייתי" או "סגור" לא עמדו בקנה אחד עם התאקלמותו הטובה בגן הפרטי הקודם ובגן אליו עבר לאחר מכן. עם זאת, הגננת משום מה המליצה להעבירו לבדיקה אצל רופא התפתחותי או פסיכולוג.

80. גם באמור לעיל, אין כדי לסייע להורים להוכיח המעשים החמורים שייחסו לגננת. למעלה מן הדרוש יצוין כי הגננת נתנה מענה ענייני לפיו המליצה לקיים בדיקה אצל רופא כדי למצוא ההסבר לפער בין התרשמותה ובין התרשמות ההורים.

81. האם טענה כי בהתייעצות עם האב, סברה כי ייתכן והגננת אינה מתאימה לחנך את בנם הקטין ואף פנתה לפסיכולוגית ילדים המתמחה בילדים מחוננים. לטענתה, הפסיכולוגית במפורש הצביעה על הגן ועל הגננת כבעיה ושאלה את האם אם הגננת מענישה את בנם, מה שיכול להוות מקור הבעיה. עוד טענה האם שהפסיכולוגית אף המליצה לצמצם את שעות השהות בגן, ולוותר על צהרון, בגלל שהגן לדבריה אינו טוב לקטין.

82. גם באמור לעיל, אין כדי לסייע להורים להוכיח המעשים החמורים שייחסו לגננת. אולם, בשונה מטענות קודמות המבוססות על התרשמות ההורים ועדויות שמיעה על יסוד דברי הבן, כאן בולטת העובדה שההורים לא מצאו להעיד הפסיכולוגית.

83. ההורים טענו כי נתקפו תדהמה כאשר שמעו את הנורא מכל - בנם מעיד בפניהם כי הוא מותקף מינית על ידי הגננת בגן, מקום אליו נשלח על ידי הוריו בכל יום ביומו, לכאורה למקום הבטוח ביותר שמצאו עבורו.

84. בימ"ש יידרש לטענה זו, בהמשך כאשר הטענות יפורטו בכתב ההגנה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

85. האם טענה כי המשיכה לשוחח עם בנה אשר סיפר לה עוד כי "הצוות בגן קושר ילדים לספסל למשך זמן ממושך" וכן פירט לה אודות ילדים מסוימים שכך נהגו עמם, שהצוות בגן מכנה את הילדים בשמות גנאי מעליבים כגון "מפלצת".

86. גם טענה זו מבוססת על עדות שמיעה בלבד. הגנת הכחישה טענה זו הן בכתב הגנתה והן בחקירתה.

87. ההורים טענו שביום 8.2.17, הסירו את שמם מעצומה התומכת בגנת, אליה נרשמו לאחר היסוס רב. הם טענו שהסירו עצמם כשגילו שהוטעו על ידי יו"ר ועד ההורים. העצומה חשפה את פרטי הילדים ותעודות הזהות שלהם, באמצעות קוד אבטחה, לצפיית כלל הציבור באתר העירייה. למחרת, ביום 9.2.17 (יום חמישי), בין אם היה לדברים קשר להסרת שמם מהעצומה ובין אם לאו, הבן חזר מהגן במצב רוח מאוד ירוד. ההורים טענו שהוא אמר שזה לא הילדים, אלא הגנות. הוא סיפר שהגנת המחליפה קשרה אותו ועוד ילדה לספסל בחבל למשך זמן רב.

88. טענה זו פועלת לחובת האם. כתב ההגנה מנסה לבסס התרשמות נמשכת והולכת מאירועים חריגים כביכול בגן. אולם ההורים מודים כי הצטרפו לעצומת תמיכה בגנת. לא זו אף זו, הם טוענים שהסירו שמם מהעצומה עקב פגיעה בפרטיות.

89. על פי הצגת הדברים בכתב ההגנה, עד יום 8.2.17, ההורים בהלך רוח שמצדיק תמיכה בגנת. באותו יום, הם מסירים תמיכתם בגנת מסיבה שאינה קשורה לדיווחי הבן, ולכאורה ביום 9.2.17 הבן מדווח על כך ש"הגנת המחליפה", ולא הגנת, קשרה אותו בחבל.

90. מצופה היה שטענה זו לגבי קשירה תועלה באופן מדויק במכתב באופן שהוא ישקף המידע שהגיע לידיעת האם ויזכיר במפורש את הגנת המחליפה.

91. הגנת המחליפה לא זומנה כעדה ע"י ההורים וכך הם שללו ממנה את האפשרות להגן על שמה הטוב.

92. ההורים טענו כי לאחר מכן הבן נשאל על דברים נוספים המתרחשים בגן וסיפר על אירועים אלימים נוספים בגן: מכות לקטין בשם א' (סטירה מעובדת שלישית, פרט לגנת ולגנת המחליפה) ולקטין בשם ב'. לדבריו, שני הילדים נקשרו אף הם לספסל בגן. לא ברור אם באותו היום ולא ברור על ידי מי נקשרו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

93. שוב, הטענות מבוססות על עדות שמיעה בלבד. גם העובדת השלישית לא זומנה להעיד וגם ממנה נשללה האפשרות להגן על שמה הטוב.

94. ההורים טענו כי הבן סיפר כי הגננת התפשטה בשירותים מולו. משכך, הוחלט ביום 10/02/2017 שלא לשלוח אותו יותר לגן ואף לדווח למפקחת על האירועים בגן ביום א'. ביום שישי, למחרת, כבר לא הלך לגן והאם שלחה הודעה לגננת ביישום ווטסאפ שהבן עזב את הגן.

95. שוב, הטענה מבוססת על עדות שמיעה בלבד. אולם, בניגוד לטענות קודמות, כאן ברור שמדובר בהאשמה מהרף הפלילי הגבוה שחייבה הגשת תלונה למשטרה ולא הסתפקות בדיווח למפקחת. לא זו אף זו, גם המפקחת לא זומנה להעיד.

96. ההורים טענו שביום 11/02/2017 בשעות הלילה, בעת שהאם השכיבה את בנה לישון, הוא סיפר כי הגננת לוקחת אותו לשירותי הצוות בגן ומבקשת ממנו שיבצע פעולות מיניות. בימ"ש לא יחזור על התיאורים המפורטים והחמורים המיוחסים לגננת.

97. ההורים טענו שתיאורים אלה אינם מתיישבים עם עולמו החברתי והרוחני של הבן, ולא יכולים היו לנבוע ממנו. אלה אמירות שלא ניתן לצפות כי הוא יקבלם מצפייה בתוכניות טלוויזיה לילדים, משיחות עם ילדים אחרים בני גילו, או מכל מדיום אחר.

98. שוב, הטענות מבוססות על עדות שמיעה. נוסף לכך, המסקנות לגבי עולמו החברתי והרוחני של הבן האפשרויות הקיימות בשאלה מאין יכולים לנבוע, חייבו הגשת חו"ד של מומחה. אין די בטענה עובדתית, כדי להוות גם מסקנה מדעית.

99. ההורים הוסיפו ותארו פעילות מינית על הרף הפלילי הגבוה ביותר של הגננת כביכול ביחס לבנם וטענו שלדבריו זה קרה "20 פעמים", כלומר, פעמים רבות. ההורים טענו שהבן סיפר שהסוד בגן שאסור לילדים לספר להורים הוא שילדים הולכים לשירותים של הגננות.

100. ההורים טענו שביום 12/2/2017, בגין כל המקרים המפורטים לעיל, הגישה האם תלונה למשטרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

101. עוד טענו כי במסגרת החקירה במשטרה התבררו להם מספר פרטים נוספים: ילד נוסף עזב את הגן באמצע השנה (הגנת נחקרה במשטרה אודות נסיבת עזיבתו), והנציגה העידה במשטרה על כך שגם בנה אמר לה ש"כל הגננות בגן קושרות ילדים לכסא".
102. מצופה היה שההורים יעידו את הנציגה בעניין זה, אך הם בחרו שלא לעשות כן. לכן, חזקה שאם היו מעידים אותה, עדותה הייתה פועלת לחובתם. לעניין המשמעות של הימנעות מהגשת ראיה חיונית ראה ע"א 4697/05 גבאו אסטבלישמנט נ' דוד דודאי [פורסם בבנו] (27.8.12).
103. מכתב ההגנה עצמו עולה, כי אין בהליך הפלילי כדי לחזק טענות ההורים. הם מאשימים את המשטרה על כך שלא "התאמצה" על תיק החקירה ולא זימנה עוד אימהות לחקירה (ניסתה ניסיונות בודדים לזמנן). טוענים שלא ידוע האם נחקרו אנשי הצוות וגם לא ברור האם נערכו חקירות לקטינים עצמם (זולת בנה של האם). עוד טענו שגם בקשות תמימות לזכות בעיון בחומר החקירה לאחר סגירת התיק נענו בסחבת ובהערמת קשיים.
104. אם לגרסת ההורים המשטרה כשלה כביכול בחקירת אימהות נוספות ואנשי צוות, מצופה היה שהם יזמנו לדיון לפני בימ"ש זה אימהות נוספות ואנשי צוות לצורך חשיפת האמת, אך הם לא עשו כן.
105. ההורים טענו שהתברר בחקירת המשטרה כי בגן אין מצלמות אבטחה; אולם, אין בממצא זה שלא הוכחש ע"י הגנת, כדי להפוך חשדות למעשים חמורים לעובדות.
106. עוד טענו ההורים כי מהחקירה עלה שילדים נקשרו בחזקה לספסל והגנת הכחישה פרט זה (הגם שמספר ילדים העידו על כך); אין די בגרסאות שנמסרו למשטרה, אם נמסרו, אם מי שמסר אותן, אם מסר, לא זומן להעיד לפני בימ"ש זה.
107. עוד טענו ההורים, כי הנציגה הציעה לאם לפנות למשטרה ואמרה כי תפנה בעצמה לפיקוח; כי הנציגה היא שהפיצה את הדברים (אולי מתוך דאגה) אל יתר הורי ילדי הגן, וזאת לאחר שגם בנה הקטין אישר באוזניה את העובדה שכלל הגננות קושרות ילדים כעונש (ולפיכך הגנת שיקרה בעדותה); כאמור לעיל, הנציגה, או בנה, לא זומנו לעדות והטענה נותרה בגדר טענה בלבד.
108. עוד טענו ההורים כי הבן התלונן על כך שצולם עירום; וכי בכל מקרה – בגן זה מתנהלים באופן פוגעני כלפי קטינים. כאמור לעיל, גם אם הבן אמר הדברים בעת מתן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

- עדותו במשטרה, מרגע שלא העיד לפני בימ"ש זה, ומרגע שעדותו, אם ניתנה, לא אומצה על ידי פסק דין חלוט, גם טענה זו, אינה אלא טענה.
109. עוד טענו ההורים כי במעמד החקירה במשטרה של הבן, הציעה עובדת סוציאלית להפנות את הקטין לטיפול. גם העובדת הסוציאלית לא זומנה להעיד.
110. ההורים טענו שביום ראשון 12.2.17 שוחח האב עם בנו הקטין על ש"יש אנשים עם ציורים של חיות על הגוף". הבן אמר שיש לגננת ציור של פיל (קעקוע). הוא נשאל שוב ושוב האם הוא בטוח ואישר זאת. לאחר מכן נשאל איפה נמצא הציור ואמר לאב "בבטן" והצביע לאזור המותניים. בערב למחרת דיווח על כך האב למשטרה, וביום שלישי, למחרת, במעמד חקירת הילד דיווח על כך לשוטרת שחקרה את הפרשה. כבר בנסיעה הביתה בחזרה מהחקירה, חזר הבן ואמר דברים שמייחסים לגננת עברה על הרף הפלילי החמור שבימ"ש לא יחזור עלה.
111. לנוכח הקושי הראייתי להוכיח גרסה בעל פה מול גרסה בעל פה, ובהעדר עדות אחרת או ראיה חיצונית כגון צילומים או הקלטות של ביצוע המעשים החמורים, הקעקוע ומקומו הנטען על גוף הגננת אמור היה להיות מעין "אקדח מעשן". אולם, מחקירת הגננת לפני בימ"ש התברר שטענה זו אינה נכונה.
112. ההורים טענו כי החלו מאז דרך חתחתים ארוכה כדי להחזיר את בנם למסלול: ממוסד מקצועי הוצע להם לקבל טיפול דרך שירותי הרווחה, הם עברו לטיפול אצל ד"ר פסיכולוגית ילדים, כשכל מפגש של הטיפול כלל פגישה של הבן עם הפסיכולוגית ולאחר מכן הדרכת הורים (הטיפול החל בחודש פברואר 2017 ונמשך כחודשיים, אז הופסק כדי לאפשר לבן להתמודד עם כניסה לגן חדש וכדי לא להעמיס עליו רגשית).
113. ספק אם היה במתן הטיפול כדי להוכיח ביצוע העברות החמורות ע"י הגננת, אך גם הפסיכולוגית, או מי מגורמי המקצוע, לא זומנו להעיד.
114. ההורים אישרו בכתב ההגנה שהתיק במשטרה נסגר. אולם, מצאו להוסיף שהוא נסגר למרות שדווח להם כי אכן ארע מעשה פלילי חמור אותו תארו בכתב ההגנה. ההורים טענו כי הם אינם משלימים עם סגירת התיק "ובימים אלה", אחרי מסכת ארוכה של פניות למשטרה, הם מבקשים להגיש ערר.
115. בחקירת האם התברר שהערר הוגש ונדחה. לאם לא הייתה תשובה מניחה הדעת, מדוע לא עתרה נגד החלטה שלטענתה התקבלה "כך סתם ללא בדיקה מעמיקה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

116. מן האמור לעיל עולה שהטענות העובדתיות כביכול מבוססות על עדות שמיעה בלבד. הגנת הכחישה הטענות ובימ"ש לא מצא סתירות בעדותה העקבית. די היה בכך כדי לדחות טענת ההורים כי הוכיחו כי דיברו אמת במכתב לגבי אותם חלקים במכתב שמייחסים לגנת פעילות מינית עבריינית על הרף הפלילי הגבוה.

117. לא זו אף זו, הגנת המליצה לאם שהבן ייבדק על ידי מומחה רפואי. אם אכן היה ממש בחשדות החמורים נגדה, אזי מצופה היה שתחשוש שמומחה רפואי יחשוף את מעשיה החמורים כביכול במסגרת בדיקת הבן.

118. כאן המקום להדגיש שכאשר נטענת טענה המייחסת לפלוני ביצוע עברה פלילית, על פי הפסיקה יש לעמוד בנטל ראיה מוגבר שגבוה ממאזן הסתברויות, ראה ע"א 7456/11 בר נוי נ' מלאכי (פורסם בנבו).

119. אשר על כן, בימ"ש קובע כי לא הוכחה אמיתות מי מהטענות הנזכרות במכתב. לכן, בימ"ש לא ימשיך ויעסוק בתנאי המצטבר השני, הנוגע לקיום עניין ציבורי.

הגנת תם לב

120. הטענה המרכזית של ההורים היא כי עשו את הדבר היחיד שהיה ביכולתם לעשות: לפנות למשטרה בגין תלונת בנם הקטין ולברר עם ראש ועד ההורים בגן ועם הורה נוסף האם היו עוד הורים שהתלוננו על מעשים דומים.

121. בימ"ש מקבל הטענה שפניה למשטרה בתום לב חוסה תחת הגנת תם לב. המשטרה הינה גוף מקצועי שאמון על חקירת תלונות. למשטרה היכולת, הסמכות והאמצעים לבצע חקירות גלויות וסמויות שעל בסיסן מוגשים במידת הצורך כתבי אישום.

122. אולם, כאמור לעיל, ההורים לא הסתפקו בפניה למשטרה כדי שהיא תחקור התלונה. הם החליטו, לטענתם, לפתוח בחקירה מטעמם.

123. ההורים טענו בכתב ההגנה כי הורה אשר עולה בו החשד למעשה לא תקין המתנהל בגן, מטבע הדברים ינסה לברר את העניין מול הורים נוספים תוך שיתוף ועד ההורים בגן ובניסיונות להפריך את החשדות ולהרגיע את עצמו או להבדיל – להילחם לגילוי האמת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

המכאיבה. הם טענו שמדובר במעשה לגיטימי של הורים מודאגים הנוהגים בערניות כלפי המתרחש בגן המנוהל על ידי התובעת, כמצופה מהורים אחראיים.

124. ההורים טענו ש"זה מה שעשוי", שבנם דיווח על פגיעה: הם ביררו עם יו"ר ועד ההורים האם יש מקרים או טענות דומות ולאחר שזו ענתה להם כי "יש דברים בגו" הגישו תלונה במשטרה, היא הגורם המוסמך לבדיקת העניין. האב אף פנה להורה נוסף בעניין זה. לטענתם, זה חטאם.

125. עוד טענו שבאופן טבעי, וכדי לא לפגוע בגננת יתר על המידה, ביום 11/02/2017 האם שלחה הודעה בדואר מקוון לנציגת ועד ההורים בגן. היא ביקשה לדעת האם ידוע על מקרים דומים ומה עליה לעשות לדעת יו"ר ועד ההורים. ההורים טענו שלא ברור עם מי עוד יכולה הייתה האם לדבר על נושא זה. האם שאלה האם היה עליה להחריש? לא לפעול כלל? ישר להגיש תלונה למשטרה? האם טענה שהפניה לנציגה היא בגדר פנייה לגורם מוסמך, פנייה להגנה על עניין אישי כשר, פנייה להגנה על ענייני מוסר, הפנייה הכי טבעית.

126. ההורים טענו שבדיעבד התברר להם כי יו"ר ועד ההורים, מסיבותיה שלה, שיחקה "משחק כפול" בין הצדדים. מחד שלחה הודעה מעודדת לאם, מאידך העבירה את כל המידע באופן מכוער, וולגרי ומוגזם לידיעת כלל ההורים וכן הגנת עצמה. תחילה שלחה יו"ר הוועד הודעה חוזרת לנתבעת לפיה "יש דברים בגו". בהמשך, העלתה על הכתב טענה הפוכה נגד האם דווקא.

127. ההורים טענו שאיש לא ביקש מיו"ר הוועד להפיץ את הדברים ברבים, ליידע את כלל ההורים, לארגן "עצומות" או "מכתבי תמיכה" וכמובן לא ליידע את הגנת עצמה. הם הלינו על כך שבירור דיסקרטי של האם מול יו"ר ועד ההורים (שאמורה לדעת מה קורה בגן ולסייע לה) הפך למאבק באם דווקא, במקום בבדיקה לטובת הבן ולטובת יתר הקטינים. ההורים טענו שבעניין הפצת המידע, אין לגנת, אלא להלין על ועד ההורים, שפעל בצורה תמוהה, בלשון המעטה. העברת מידע דיסקרטי זה פגעה בקטין, וסביר כי נגד יו"ר הוועד עצמה יש להגיש תביעה נפרדת.

128. סעיף 15 לחוק לשון הרע קובע כלהלן:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע

עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

129. ההורים לא הפנו לסעיף משנה מסוים. לכאורה נראה שהתכוונו לסעיפי משנה 2 ו

3.

"(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;

(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעוניין בו ענין אישי כשר;"

האם חלה על האם חובה לשלוח המכתב ?

130. לענין סעיף משנה (2) בימ"ש קובע כי לא חלה על האם חובה חוקית, מוסרית, או חברתית לשלוח את המכתב לנציגה. היו מספר חלופות שעמדו לרשות האם והיא אכן נקטה שלוש מהן, לטענתה.

131. היא הפסיקה לשלוח בנה לגן, פנתה למפקחת, אם כי לא העידה את המפקחת והגישה תלונה במשטרה.

132. התובענה שלפני בימ"ש אינה מתייחסת לתוכן התלונה, אלא למכתב לנציגה בלבד.

133. בימ"ש קובע שמרגע שהאם מנעה פגיעה נוספת נטענת בבנה בכך שהפסיקה לשלוח אותו לגן, לא רק שלא חלה עליה חובה לשלוח המכתב לנציגה, להפך. בימ"ש קובע שחלה על האם חובה לא לשלוח המכתב ואף לא לדווח למפקחת בטרם תתייעץ עם עו"ד ועם המשטרה. זאת, מכיוון שלנוכח חומרת העברות שייחסה לגננת ולעובדות אחרות בגן, העברת תוכן התלונה למפקחת ולנציגה עלול היה ל"זהם" חקירת המשטרה ולשבש אותה.

134. כאן המקום להדגיש שהאם אינה הדיוט. היא העידה כי הינה עורכת דין ואף כיהנה כעוזרת משפטית בבימ"ש.

האם המכתב נשלח להגנה על ענין אישי כשר של האם, של הנציגה שאליה הופנה הפרסום או של מי שהאם מעוניינת בו ענין אישי כשר ?

135. כאמור לעיל, מרגע שהאם החליטה להפסיק שליחת בנה לגן, עניינה האישי הכשר הצטמצם להבטחת קיום חקירה שתביא להענשת מי שפגע בבנה, ככל שהטענה תמצא מוצדקת ע"י רשויות החקירה, התביעה והרשות השופטת. לכן, בימ"ש שב וקובע כי היה עליה להתייעץ עם עו"ד, או להגיש תלונה למשטרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

136. לגבי הגנה על עניין אישי כשר של הנציגה, בנה והורי וילדי ההורים האחרים בגן, בימ"ש שב וקובע כי הבטחת ביטחונם של הילדים **האחרים** בגן מפני ביצוע עברות חמורות נגדם, היא של המשטרה ולא של האם. חזקה על המשטרה שאילו מצאה שיש בסיס ראייתי לחשד החמור שהייתה נוקטת **מידית** אמצעי חקירה וחשוב מכך, מבקשת מעצר החשודים לצרכי חקירה ואף הגנה על הילדים מפני מסוכנות החשודים.

137. האם טענה כי פעלה לצורך בצוע בדיקה דיסקרטית. אולם, אין זה תפקידה לערוך בדיקה כה רגישה של ביצוע עברות פליליות על הרף הגבוה ביותר, שמחייבת סמכות, מיומנות, מקצועיות ואמצעים. שוב, זהו תפקיד המשטרה.

138. לו סברה האם שהמשטרה מתרשלת בתפקידה, ולא הוכח כי כך היה, עדיין אפשר היה לנקוט, לאחר קבלת ייעוץ משפטי, עקב רגישות חומרת החשדות והבסיס הראייתי לחשדות אלה, עדות הבן בלבד, אמצעים יותר מידתיים.

139. יצוין כי התברר מחקירת האם שהטענה במכתב כי החשדות מבוססים על שיחות עם הורים וילדים אחרים לא הוכחה שכן מי מהם לא העיד על כך.

140. אם היה מקום לבצע פניה אל מי מההורים האחרים, ללא תאום עם המשטרה, כדי להגן על הילדים האחרים, ובימ"ש, כאמור לעיל, לא השתכנע שהיה מקום לכך, הפניה הייתה אמורה להיות מבוצעת **באופן מידתי וזהיר** ביותר.

141. תוכן המכתב כולל שורה ארוכה של טענות חמורות ביותר שכל כולן עדויות שמיעה שכן לא העיד מי ממקורות המידע.

142. לא זו אף זו, האם לא מסתפקת, כטענתה, בבדיקה כביכול, וגם זה אינו תפקידה, אלא שמתכן המכתב עולה שהיא כבר סיימה את הבדיקה ו"הרשיעה" את הגנת שכן היא כותבת בסיפא של מכתבה "אני סבורה כי יש לדרוש את פיטוריהן של נשות הצוות לאלתר."

143. זו אינה התנהגות בתם לב כנדרש במיוחד מעורכת דין ומי שכיחנה כעוזרת משפטית של שופט.

144. לא רק שהתובעת לא נהגה כנדרש עת כתבה את מכתבה, התברר מכתב ההגנה ובמיוחד מחקירתה שאין זו מעידה חד פעמית כתוצאה מסערת רוח רגעית שניתן להביא בחשבון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

145. לעניין זה ראה עדות האם בעמוד 132 משורה 2

"כב' השופט: לא, לא הבנתי, בעצם גם היום את משוכנעת שכל מה שהבן שלך קרה ובעצם טוב שהיא כבר לא גנת והיא מסוכנת לציבור?"

ת: היא מאוד מסוכנת, האישה הזאת עבריינית מין! היא פשוט עבריינית מין, אסור לה לעבוד עם ילדים! האישה הזאת צריכה לעמוד לדין ולהיכנס לבית סוהר! אני, כל מה שהבן שלי אמר אני מאמינה לזה באלף אחוז ואני לא הייתי ניגשת למשטרה אם לא הייתי מאמינה לזה באלף אחוז. היא צריכה לשבת מאחורי סורג ובריח! והעובדה שההורים בגן התנהלו איך שהם התנהלו ובמיוחד צוות הוועד זה פשוט קטסטרופה, זה פשוט נורא, זה בדיוק כמו שקורה במקרים אחרים במעודה ובכלל, המון-המון מקרים שקראו להורה שגילה את הדברים כמשוגע ופשוט המשיכה התעללות במשך שנים אפילו עד שגילו, וזה בול מה שקרה במקרה הזה, המקרה הזה לא שונה מאף מקרה אחר בעניין הזה! זאת אומרת פשוט, זה פשוט נורא שהאישה הזאת עבריינית מין הגישה נגדי תביעה, שבכלל אני עומדת כאן ונתבעת, היא מנצלת את המערכת לטובתה, היא פשוט, אני אין לי מילים על הסיפור הזה, זה פשוט תביעת השתקה שאין מילים ו-, ולנו נהרסו החיים, היא מה, לא קרה לה כלום, היא ממשיכה באותו גן עם אותם ילדים, אותו הדבר, לקחה לה חל"ת בסבבה שלה כאילו ואנחנו מה זה, אנחנו גירשו אותנו מהבית! הייתי צריכה למצוא גן פרטי באמצע השנה לילד שלי, אני לא עובדת! כאילו הפרנסה שלי, המקצוע שלי, כאילו כל כך הרבה דברים והיא מגישה נגדי תביעה? אני, אני פשוט המומה מהחוצפה, מהנוראות, מ-, והבן שלי הייתי צריכה לקחת אותו לטיפולים ואני מכל הסיפור, מכל רגשות האשמה וכל המצב הנוראי הזה גם אני כבר הגעתי לטיפול, זה פשוט כאילו אין מילים על הדבר הזה, הסיטואציה הזאת, הסיפור הזה פשוט הרס לנו את החיים. והיא זאת שמגישה תביעה, אלוהים ישמור! ואין מצלמות בגן ואף הורה לא נמצא בגן והיא יכולה להגיד מה שהיא רוצה, הכול בשליטה שלה! והמשטרה לא חוקרת כמו שצריך, איך אפשר בסיטואציה כזאת? הורה במדינת ישראל! אני לא מסוגלת לשלוח את הבת שלי לגן היום, יש לי בת בת 3 שאיתי עדיין בבית, אני פשוט לא יכולה לשלוח אותה לגן! עם מה שקורה בכל הגנים ומה שאנחנו עברנו באופן אישי ואני רוצה להגיד לך גם שאני חלק מהמחאה הזאת ואני הולכת להפגנות כל הזמן עד שמישהו יתעורר ושגם יכניס מצלמות לגני עירייה, זה פשוט נורא ואיום מה שקורה, זה, זה, אני לא יכולה להבין את ה-, איך אתה בכלל מייצג אותה, יש לך לקוחה שהיא עבריינית מין! איך לא בדקת, איך לא ביררת מה קורה?

ש: סיימת? גם (המורה המחליפה – ע.ה.) צריכה לשבת בכלא?

ת: ועוד איך.

ש: [מהנהן] מי עוד צריכה לשבת בכלא?

ת: כל מי שהרימה יד על ילד, כל מי שנהגה באלימות כלפי ילד...

ש: גב' (שם המשפחה של האם - ע.ה.),

ת: כל גנת וסייעת שעשתה היא צריכה לשבת בכלא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

- ש: גב' (שם המשפחה של האם - ע.ה.), שאלתי היא פשוטה, מהגן פה שאנחנו מדברים עליו, מי עוד צריכה לשבת בכלא?
- ת: הלקוחה שלך,
- ש: מי עוד?
- ת: (הגנת המחליפה - ע.ה.),
- ש: כן,
- ת: הסייעות (שמן הפרטי של שתי סייעות - ע.ה.), זה מי שאני יודעת עליהם.
- ש: אגב זו פעם,
- ת: לא יודעת לגבי אחרות, זה מה שאני יודעת ש-,

146. ביסוד השיטה המשפטית בישראל, כאשר עולה חשד לביצוע עברה, החשד נחקר ע"י המשטרה. לגבי חלק מהחשדות, המשטרה מוסמכת להגיש כתב אישום ולגבי החשדות החמורים, רק בסמכות הפרקליטות להגיש כתב אישום.

147. ביסוד השיטה המשפטית בישראל, משהוגש כתב אישום, הסמכות להכריע אם בוצעה עברה היא רק של בימ"ש שמעמדו מעוגן בחוק יסוד השפיטה.

148. מדברי האם בבימ"ש עולה שעל אף השכלתה המשפטית וניסיונה המקצועי, היא ראתה עצמה גם ביום מתן עדותה כמי שרשאית, לקבוע שהגנת עבריינית מין. אם היה ספק לגבי תום הלב של האם כאשר כתבה ושלחה המכתב לנציגה, לא נותר ספק. אין מדובר במעידה חד פעמית עקב סערת רגשות, אלא בעמדה עקבית שאינה תואמת את עקרון העל של שלטון החוק שעומד בבסיס שיטתנו המשפטית.

149. לעניין זה ראה ת"א 17-04-33835 פלונית נ' אל על נתיבי אויר לישראל בעמ (פורסם בנבו). התובעת שם טענה כי פלוני תקף אותה מינית במהלך טיסה. אולם, לא נקטה הצעדים המתחייבים כדי לגרום לחקירתו ע"י משטרת ניו יורק. גם שם עלתה טענה כי על בימ"ש להכיר בחשיבות סוגיה ציבורית שעמדה במוקד השיח הציבורי- באותו עניין, ההגנה על נשים מפני תקיפות מיניות. בימ"ש דחה התביעה על יסוד הראיות שהובאו ופסק הדין אושר על ידי ערכאת הערעור. מכאן שעניין סוגיה חברתית חשובה לחוד ועובדות מקרה מסוים לחוד.

150. ראו גם ע"א 19-03-25127 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו), שם דן ערכאת הערעור בפסק דין של הערכאה הדיונית שקיבל תביעת לשון הרע שהגיש מרצה נגד סטודנטית שטענה כי הטריד אותה מינית. בימ"ש אבחן שם בין תלונה המוגנת מכח ס"ק 8 ובין פרסום אחר. לעניין ס"ק 8, הגם שהטענה לא עלתה כאן, גם אם ההורים היו טוענים שהנציגה היא כביכול "רשות מוסמכת", בימ"ש היה דוחה הטענה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

151. לעניין הפרסומים האחרים, בימ"ש הבחין שם בין פרסומים המבטאים היות הנתבעת לוחמת נגד תופעת ההטרדות המיניות נגד נשים ובין פרסומיה שייחסו לתובע ביצוע ההטרדות, שעה שבימ"ש שם אישר מסקנת הערכאה הדיונית לפיה לא היה אמת בפרסום.

152. לענייננו, ברור שהגנה על ביטחונם ושלומם של ילדים בגן ילדים הינה משימה חשובה ביותר, לא פחות מאשר הגנה על נשים מפני תקיפות מיניות. אולם, אין להשלים עם עשיית דין עצמי, שכוללת הפצת מידע על חשדות חמורים ביותר, ניהול "חקירה" המכונה בדיקה וקביעת מסקנות.

153. אין לערב בין מסע ציבורי להגברת התודעה למאבק בפגיעה בילדים, לצורך קידום צעדים להגנתם כגון התקנת מצלמות בגנים ורישוי ופיקוח על העוסקים במקצוע, ואכיפת הדין הפלילי נגד חשודים, מחקירה ועד העמדה לדין וענישה, במידת הצורך, ובין מעשיה של האם שהפכה עצמה לחוקרת, מאשימה ומרשיעה.

154. על כך נאמר כלהלן "יש מהן מן המדינות אשר בהן בטחון המדינה, או קדושת הדת, או הישגי הריבולוציה וסכנות הקונטרבולוציה, וכל כיוצא באלה ערכים מערכים שונים, מכסים על כל פשע ומכפרים על כל מעשה שנעשה ללא סמכות ובניגוד לחוק. יש מהם אשר המציאו להם 'משפט טבעי' הגבוה מכל חוק, והמבטל אותו במקרה של צורך, בחינת עת לעשות הפרו התורה. כל אלה אינן דרכיה של מדינת ישראל: דרכיה דרכי חוק, והחוק ניתן מפי הכנסת או מכוח הסמכתה המפורשת" ע"ב 1/65 ירדור נ' יושב-ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השישית, פ"ד יט(3) 365.

155. אין אולי יקר לאדם מילדו. אולם, אין להפוך אהבת אם ודאגה לביטחוננו, לערך שגובר, ללא הצדקה בעובדות המקרה, על עקרונות היסוד של המשפט בישראל, ואין להתיר ולעודד קיום משפטי שדה שיחתרו תחת קיום שלטון החוק בישראל.

156. אשר על כן, בימ"ש קובע כי לאם לא עומדת הגנה.

קביעת גובה הפיצוי בעניין המכתב

157. מכיוון שבימ"ש קבע כי האם ביצעה עוולה של לשון הרע יש לחייב אותה בתשלום פיצוי לגנת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

158. הגנת ביקשה לחייב ההורים בגין כל אחד משני הפרסומים, בסך של 140,000 ₪ ללא הוכחת נזק (סה"כ 280,000 ₪) - שעה שאין חולק שכוונתם של ההורים הייתה לפגוע בגנת, וזאת בהתאם לסעיף 7א(ג) לחוק לשון הרע; לחלופין נתבע נזק לא ממוני (כאב וסבל) בסכום זהה, שנגרם לגנת כתוצאה מהפרסומים ו/או כפיצוי בגין נזק כללי אשר לבית המשפט סמכות לקובעו ע"פ אומדנא, שעה שהמדובר בהשמצות ברף הגבוה ביותר האפשרי, ולחלופי חילופין בלבד, ביקשה שבית המשפט יורה על פיצוי מתאים, בהתאם לסעיף 7א(ב) לחוק לשון הרע, או לפי כל חלוקה אחרת.

159. המכתב ששלחה האם לנציגה כולל טענות עובדתיות רבות. האם מייחסת לגנת "קשירה של ילדים לספסל במשך כמה שעות", התפשטות "לפני מספר ילדים בשירותי הגן", דרישה מהילדים "להתפשט לגמרי לפני" וחמור מכל "ואף נגעה בהם". כינוי "ילדים בכינויים מעליבים כגון מפלצת", ואיום "על ילדים שאם ישפכו חול, לא יראו את אימא ואבא".

160. האם מייחסת לצוות הגן מתן הוראה "לילדים להתפשט ולהסתובב עירומים בגן, הרביצו לשני ילדים על מנת להענישם", "ביקשו מילדים לזחול על הרצפה", "הנחה ילדים לא לספר להורים, לשקר לגבי אירועים בגן, ואמרו לילדים על מעשים כגון הנ"ל שהם מותרים". האם טענה ש"התברר לי כי בדרך קבע ילדים בגן יושבים בעונש משום שלא סידרו וניקו את הגן".

161. אולם, הטענות הרבות רוכזו באקט פרסומי אחד. לכן, לצורך השתת פיצוי ללא הוכחת נזק, ולא הוכח נזק ממוני, אין לפסוק יותר מפעם אחת הסכום הקבוע בסעיף 7 לחוק לשון הרע. לעניין זה ראו ב"מורה דרך לתביעות לשון הרע" ש. וינברג, הוצאת אוצר המשפט, 2015 בעמוד 233 שם מפנה המחבר (שהוא גם ב"כ הגנת) לעמ"ש (ת"א) 47311-10-13 פלוגי נ' פלוגית ולפסיקה נוספת בעניין זה.

162. על פי סעיף 7א לחוק לשון הרע "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בימ"ש לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בס"ק (ב) ללא הוכחת נזק."

163. לצורך קביעת גובה הפיצוי בימ"ש מביא בחשבון שיקולים שונים הנוגעים לעניין.

164. לחובת האם, בימ"ש מביא בחשבון כלהלן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

165. מי מהטענות נגד הגנת לא הוכחה. לא לגבי הנטען במכתב ולא לגבי רבב שנפל בהתנהלותה כגנת, או בכלל. מכאן ששמה הטוב, נקי וללא רבב. האם ניסתה לפגוע במקור פרנסתה של הגנת.

166. דברי לשון הרע במכתב משלבים ייחוס ביצוע עברות פליליות חמורות, מיניות, כלפי ילדים ובמסגרת מקצועה. מכאן שחומרן נמצאת על הרף הגבוה ביותר. מכאן גם שעוגמת הנפש שנגרמה לגנת היא רבה. בימ"ש לא מביא בחשבון אי הנעימות עקב חקירת המשטרה שכן ההורים הגישו תלונה למשטרה והגנת לא ביקשה לחייב ההורים בתשלום פיצוי בגין הגשת התלונה.

167. הגנת טענה שאין זאת הפעם הראשונה שבה האם טופלת האשמות שווא על גנת; היינו; המדובר במכפישה "סדרתית". אולם לא הובאה ראיה לתמוך וטענה זו לא הוכחה.

168. לקולא בימ"ש מביא בחשבון כלהלן:

169. המכתב נשלח לאדם אחד, להבדיל מפרסום באמצעי התקשורת, ברשת החברתית, או בנוכחות רבים. אולם, בימ"ש מביא בחשבון בעניין זה שהאם לא ביקשה במכתב, או בסמוך לשליחתו, כי תוכנו יישמר בסוד. להפך, מציפייתה במכתב כי הנציגות תפטר את הגנת, היה אמור להיות ברור לה שעל הנציגה יהיה להביא תוכנו לידיעת חבריה בנציגות לצורך ביצוע הבדיקה כביכול ואף לידיעת כל ההורים בגן, ולבטח לצורך הוצאה לפועל של רצונה של האם, לפטר את הגנת.

170. הגנת טענה שהמכתב הועבר ע"י הנציגה לני ולאם ד', מהן ביקשה לבחון "מה עושים עם זה?". הגנת טענה שהשמועה נפוצה בקרב ההורים לילדים בגן, והפכה ל"שיחת היום" בקרב הורים אלו. הגנת לא העמידה עד בעניין זה. אולם, כאמור לעיל, בימ"ש קבע כי אמור היה להיות ברור לאם, שבנסיבות שליחת המכתב ותוכנו הוא יופץ, לפחות, בין ההורים.

171. בימ"ש האמין לאם שהדברים נכתבו מדם ליבה והיא האמינה ומאמינה עד היום כי כל ששמעה מבנה אמת הוא. לכן, בימ"ש דוחה הטענה כי הדברים נאמרו מתוך ידיעה שהדברים כוזבים.

172. אולם, גם בעניין זה, לנוכח השכלתה כמשפטנית, היה עליה לשלוט ברגשותיה ולגלות ריסון ולהבחין בין אמונה ובין ראיה משפטית. חשוב מכך, בימ"ש קבע כי לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

מדובר במעידה רגעית עקב סערת רגשות, אלא בעמדה עקבית, בה האם מחזיקה, גם בעת שב"כ ענה לפניית הגנת עובר להגשת התובענה ואף בעת שמסרה עדותה לפני בימ"ש. לעניין זה ראה תגובתה למכתב הגנת אליה. תחת להתנצל, ולנסות לסיים המחלוקת, היא ענתה כי פנתה "אל הגורמים המוסמכים... בתום לב, לצורך בירור חשדות לאירועים חמורים שהתרחשו בגן הילדים, וזאת כתגובה להתדרדרות בהתנהגותו של בנה הקטין ושל ילדים נוספים בגן, כעולה מדברים שסיפר בבית ומדברי הורים נוספים בגן... לא נותר למרשתי אלא לבדוק את הדברים"

173. כאמור לעיל, בימ"ש כבר קבע כי פניה אל הנציגה "לבדוק את הדברים" לאחר שממילא האם הפסיקה לשלוח הבן לגן, אינה פניה עניינית ל"גורמים המוסמכים".

174. לא זו אף זו, האם ניצלה מכתב התשובה כדי להמשיך ולחזור על דברי הדיבה כלהלן:

"כך תתקשה מרשתך להסגיר את אבחנותיה השגויות כלפי הילד, את העובדה שהחלה לסטור את פניו, לקשור עצמו ברצועות, ליתן התייחסויות מיניות חריגות, תלונות על כאבים, זחילות, אמירות קשות על הנעשה בגן, טענתו כי הגנת התפשטה בפניו (!) .. די באלה כדי להבין כי היה על מרשתי לכל הפחות לאפשר לגורמים המוסמכים לבחון את הדברים החמורים".

175. כאמור לעיל, בימ"ש הביא ציטוט נרחב מעדותה, בה זנחה לחלוטין הטענה לבדיקה בלבד כביכול של החשדות, וקבעה נחרצות שהגנת עבריינית מין.

176. לעניין עוצמת הנזק שנגרמה, לא היו ראיות לנזק ממוני, מעבר לעוגמת הנפש. לא זו אף זו, התברר שכל ההורים האחרים עומדים מאחורי הגנת ודוחים טענות ההורים. לעניין זה ראה דברים שהובאו ע"י הגנת בכתב התביעה מפי האימהות א' וש', כי "אנחנו משבת בתוך הסיפור ההזוי הזה. התמיכה, החיבוק ושיקול הדעת הנכון לא מובנים מאליהם מצד כל ההורים... אנחנו שולחות את (שם של בת – ע.ה.) לגן בביטחון בכל יום... כמי שקיבל מייל מזעזע מהאישה הזאת, שלשמחתנו אינה חלק מהגן, חשוב לנו לומר שברור לנו שאין קשר למציאות בפסיק ממה שכתוב בו... חיבוק והערכה בה לכל נשות הצוות".

177. כאמור לעיל, חלק מהטענות אינן נוקבות במפורש בגנת, אך בכל מקרה הן פוגעות בה עקב אחריותה כראש צוות הגן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

178. לנוכח האמור לעיל, על אף שדברי הדיבה נכללו במכתב שנשלח לנציגה, תוכנו המייחס לה ביצוע שורה ארוכה של עברות, חלקן על הרף הפלילי הגבוה ביותר, מעיד הן על ידיעה כי הוא יופץ בין חברי הנציגות וההורים והן על כוונה לפגוע בגנת על ידי פיטוריה. לא רק שהמכתב לא נכתב בעידנא דריתחא, האם שבה כאמור לעיל, על האשמותיה נגד הגנת, ואף במעמד חקירתה הביעה רצונה שהגנת לא תעסוק במקצועה.

179. בשים לב לכל אלה, בימ"ש מחייב האם לשלם לגנת הסך של 60,000 ₪.

המסרון ששלח האב

180. הגנת טענה שביום 12.2.17 שלח האב מסרון בווטסאפ מכפיש וקיצוני לצ', אב לאחד הילדים בגן, שבו הופיעה (כמעין כרטיס ביקור) תמונה של הגנת ולידה הכיתוב: "כלומית, כינוי: נחש שחור, תפקיד: גנת בגן עירייה, תחביב: פדופילית סדרתית, אזור פעולה: (שכונה בתל אביב – ע.ה.), אזור מגורים: (שם של יישוב – ע.ה.)".

181. במסגרת ההתכתבות עם צ', האב אף כתב לצ' פעמיים, כי הגנת היא "פדופילית" וכי "המשטרה מטפלת בזה עכשיו".

182. האב טען בכתב ההגנה כי לא הוא יצר את תוכן המסרון וכי העביר אותו בסמוך להגשת התלונה למשטרה כאשר היה בסערת רגשות.

האם האב פרסם לשון הרע ?

183. להבדיל ממכתב האם, לגביו היה ניסיון לחסות תחת אצטלה של בדיקת חשדות כביכול, תוכן המסרון, בו במסגרת של כרטיס ביקור כביכול הגנת כונתה פדופילית והוטחו בה גידופים, הינו בגדר לשון הרע מובהק על פניו ואין לבימ"ש, אלא לחזור על שלוש החלופות בסעיף 1 לחוק לשון הרע שמתקיימות בו.

184. האב אישר כי שלח המסרון לצ'. הגנת העמידה את העדה מ' שהעידה שקיבלה המסרון מאחרת שקיבלה המסרון מבנה שקיבל המסרון מצ'. בין אם המקור של השרשרת הוא האב, ובין אם לאו, די בכך שהעביר המסרון לצ' כדי לבסס פרסום.

אין לאב הגנות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

185. כאמור לעיל, בימ"ש כבר דן בטענות ההורים להגנות, כאשר דן במכתב האם. לנוכח הנוסח המכוער של המסרון, המסקנות של בימ"ש לגבי העדר הגנות, יפות לגבי האב שבעתיים.

186. אשר על כן, בימ"ש קובע כי גם האב ביצע עוולת לשון הרע כלפי הגנת.

קביעת גובה הפיצוי לגבי המסרון

187. הדיון בעניין המסרון ששלח האב דומה לדיון בעניין המכתב ששלחה האם ובעיקרו חוזר על עצמו.

188. ההבדל היחידי הבולט הוא שהאב טען כי לא הוא יצר המסרון, אלא העביר אותו. טענה זו לא הוכחה ומצופה היה שהאב יאתר בטלפון הנייד שלו זהות מי ששלח אליו המסרון ויגיש ראיה בעניין זה.

189. אולם, גם אם בימ"ש יקבל גרסת האב, והוא לא מקבל אותה, אין בכך כדי להועיל לאב. זאת, לנוכח תוכן ההתכתבות בין האב ובין צ' לאחר שהעביר אליו המסרון, בה הוא חוזר על הקביעה כי הגנת פדופילית.

190. הטענה לחברות ברמה שמצדיקה העברת המסרון לצ' נסתרה בעדות צ'. לכן, בימ"ש קובע כי שליחת המסרון נעשתה במסגרת ניסיון להפיץ טענות ההורים נגד הגנת.

191. לחובת האב, יש להוסיף ולציין שאף לא ניסה לטעון ששליחת המסרון "נועדה לצורך בדיקת החשדות אצל גורמים מוסמכים".

192. לקולא, בימ"ש מביא בחשבון שמשקלו של מסרון בעיני הבריות נמוך ממכתב מפורט. ככל שתוכנו של המסרון קצר יותר, מכוער יותר ולא מנומק, סביר להניח שמשקלו אף מצומצם יותר. בנסיבות אלה, הנזק שנגרם לגנת כתוצאה מהפצת המסרון נמוך מהפצת מכתב שנחזה להיות מפורט ומבוסס כביכול עובדתית.

193. כמו כן, להבדיל מרצונה של האם, גם בעת מתן עדותה, לפגוע בגנת, האב הביע בעמוד 180 משורה 15 חרטה, גם אם לא מלאה ולעניין זה ראו תשובותיו בעמוד 181. כמו כן טען לסערת רוחות בה היה שרוי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

194. אשר על כן, בימ"ש מחייב האב בפיצוי בסך של 20,000 ₪.

האם האב פנה בפרטיות הגנת ?

195. כאמור לעיל, הגנת טענה שתוכן המסרון מהווה פגיעה בפרטיות כהגדרתו בסעיף (4) לחוק הגנת הפרטיות שכן המדובר בפרסום תצלום שלה ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילה או לבזותה.

196. סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות קובע שפגיעה בפרטיות הינה בין היתר זו הקבועה בסעיף משנה (4) "פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו";

197. בימ"ש קובע כי שליחת התמונה של הגנת במסגרת של כרטיס ביקור כביכול ובתוספת הכיתוב "פדופילית" השפילה וביזתה אותה ולכל הפחות הייתה עלולה להשפילה ולבזותה.

198. לאב לא היה מענה מניח הדעת לטענה זו מעבר לטענות שנוגעות לאמונתו באותו מועד כי הגנת פדופילית. כאמור לעיל, בעמוד 180 טען כי בדיעבד לא היה מקום לנהוג כפי שנהג וטען לסערת רוחות.

199. הגנת ביקשה לחייב האב בפיצוי מכוח חוק הגנת הפרטיות בסך של 100,000 ₪ (כ- 120,000 ₪ מוצמד להיום), לפי הוראות סעיף 29 א(ב) (2) לחוק הפרטיות. לחלופין, ככל שבית המשפט יקבע כי לא היה זדון בפרסום, מכוח סעיף 29 א(ב) (1) לחוק הפרטיות - סך של 50,000 ₪ (60,000 ₪ מוצמד להיום).

200. במענה לשאלת בימ"ש לאחר הגשת הסיכומים, האב טען שלא ניתן לקבל פיצוי כפול, הן בגין חוק איסור לשון הרע והן בגין חוק הגנת הפרטיות, על אותו פרסום. כאמור לעיל, אם הגנת הייתה מבקשת פיצוי כפול מכח חוק איסור לשון הרע בגין אותו פרסום, בימ"ש היה דוחה הבקשה. אולם, אין מדובר בפיצוי כפול על אף שמדובר באותו פרסום. זאת, מכיוון שהפרסום גרם עקב צרוף התמונה, לביצוע עוולה נוספת ושונה מלשון הרע.

201. למרות שהאב לא קנה חסינות מפני השתת חיוב בתשלום פיצוי עקב ביצוע עוולה על פי חוק הגנת הפרטיות, יש מקום מטעמי מידתיות להביא בחשבון שבגין אותו פרסום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלונית נ' אלמונית ואח'

בימ"ש חייב האב בפיצוי בסך של 20,000 ₪ ולכן בימ"ש מחייב האב בפיצוי בגין הפגיעה בפרטיות בסך של 20,000 ₪ בלבד.

דיון בהוצאות

202. כאמור לעיל, תחת להתנצל לפני הגנת, ההורים, ובמיוחד האם, התבצרו בעמדתם כי טענותיהם החמורות כלפי הגנת הן אמת, החל ממועד מתן התשובה עובר להגשת התובענה, בכתב ההגנה ובתצהירים. גם בעת שהאם העידה לפני בימ"ש היא טענה שאין כל מקום להתנצלות לפני הגנת.

203. זאת, למרות שההורים, נמנעו מהעדת עדים נוגעים לעניין, אך עמדו דווקא על עדות גב' רסניק שלא הייתה לה נגיעה ישירה למחלוקת העובדתית בין הצדדים. כמו כן, ניסו להגיש בחלוף המועד להגשת הראיות סקירה של הכנסת שגם לה אין קשר ישיר למחלוקת העובדתית.

204. ההורים ניסו להפוך דיון משפטי שאמור להתמקד בהגשת ראיות ובניסיון להפריכן לדיון כללי בסוגיה חברתית ציבורית. בימ"ש מסכים שהסוגיה של התעללות בילדים בגן הילדים הינה חשובה, אך דיון כללי בסוגיה יש לנהל בזירות אחרות, כגון בכנסת. לא היה מקום להתנהלות זאת. לעניין זה ראו התייחסות בימ"ש בע"א 35127-03-19 לניסיון לרתום סוגיה חברתית חשובה של מאבק בהטרדות מיניות של נשים באופן לא ראוי.

205. בימ"ש מביא בחשבון את הבקשה המיותרת שהגישה הגנת בעניין הפרוטוקול.

206. כמו כן, בימ"ש מביא בחשבון את ההתנהלות של שני הצדדים שתוארה בהרחבה בעניין קביעת מועדי דיונים. מחלות הן תופעה אנושית ומובנת, אך בתובענה זו הייתה הצטברות בלתי סבירה של טענות למחלות. בימ"ש מניח שמדובר במקריות נדירה. אולם, כאשר בימ"ש הציע לצדדים מועדים רבים פנויים, לרבות בשעות מאוחרות, על מנת להתגבר על הדחיות שיצרו ביטולי הדיונים עקב אותן מחלות חוזרות ונשנות, הוא נענה בחוסר שיתוף פעולה הדדי, כעולה מהפרוטוקולים.

207. בימ"ש מביא בחשבון פער ניכר בין סכום התביעה ובין הסכום שנפסק בסופו של יום.

208. אשר על כן, בימ"ש מחייב ההורים לשלם לגנת החזר מחצית האגרות ומלוא שכר העדות לעדים, ששולמו, וכן שכ"ט ב"כ הגנת בסך של 25,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 17-09-25757 פלוגית נ' אלמונית ואח'

סוף דבר

209. בימ"ש מחייב האם לשלם לגננת הסך של 60,000 ₪ צמוד ובתוספת ריבית כדין מיום הגשת כתב התביעה ועד יום התשלום בפועל.
210. בימ"ש מחייב האב לשלם לגננת הסך של 40,000 ₪ צמוד ובתוספת ריבית כדין מיום הגשת כתב התביעה ועד יום התשלום בפועל.
211. בימ"ש מחייב ההורים לשלם לגננת מחצית האגרות ומלוא שכר העדות לעדים, ששולמו, צמוד מיום הוצאתם ובתוספת ריבית כדין ועד יום התשלום בפועל וכן שכ"ט ב"כ הגננת בסך של 25,000 ₪ צמוד ובתוספת ריבית כדין מיום מתן פסק הדין ועד יום התשלום בפועל.

ניתן היום, ט"ו חשוון תשפ"א, 02 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט